

పరిమితి కుటుంబము

శ్రీ నందివాడ కామేశ్వరరావు

“స్వబ్బారాయుడు పెళ్ళి చూచినదము రండి.

సీతమ్మ పెళ్ళి చిలకలు చుడదాము రండి.”

“యేమిటి అండోయి నుబ్బలక్ష్మీగారు కలాసా.”

అన్నం వారుస్తు అడిగింది వరలక్ష్మి.

అబ్బే! కలాసాకి యేముంది. పిల్లలతోటి కిలకీలాడు తువున్న మీ యిల్లు చూస్తూవుంటే సంధ్య చీకట్లో పిట్టల రావినెట్లు జాపకం వచ్చింది వరలక్ష్మి గారు.

ఆ పెళ్ళి అయి పద్నాలుగేళ్ళు అయినా ఆరుగురు పిల్లలతోటి నాకు యిక్కట్లు, పిల్లలులేక మీకు ముచ్చట్లును. కరెంటువాళ్ళ ధర్మమా అంటు సంధ్యా సమయంలో గంటన్నర గండరగోళమే.

గండరగోళమని మెల్లగా అంటారు. ఆరుగంటలప్పుడు గంట స్తంభం దగ్గర చూస్తే హిప్పిగాళ్ళ కాల పాటలు బన్నముళ్ళు వయ్యారాలు అబ్బ మనకి నచ్చదు వరలక్ష్మి గారు—

“పోనిద్దురు యింకా మనకి సరదాలేమిటి?”

“అయ్యో! అలాగ అనకండి. అందరూ మనలాగ నుడికట్టుకు కూర్చుంటారా! ఈ మధ్య డెబ్బయ్యోపడి వాళ్ళు వివాహాలు చేసుకుంటున్నారట. వేపల్లో వేసేరు కదా!”

నుబ్బలక్ష్మిగారు మూలుగులు మునపట్లాగ, ముద్దులు యెప్పటిలాగనని యెవరు యే సరదాలు మానేసేరు. కబురే వుండిపోయినాయి గాని అన్నది వరలక్ష్మి అన్నం గిన్నెమీద పెడుతూ.

వరలక్ష్మిగారు ఆరుగురు పిల్లలతో మీరు మానేసారా! పిల్లలులేక నేను మానేస్తానా అంటూ మెల్లగా కూర్చుంది అంతవరకు నిలబడ్డ నుబ్బలక్ష్మి.

అయ్యో, క్రింద కూర్చోకండి నుబ్బలక్ష్మిగారు. ఆ రుబ్బరాయిమీద కూర్చోండి.

లేదండీ! మళ్ళీ వస్తాను. లెట్టువచ్చే టైము అయింది. మీ అన్నయ్యగారు కూడ వస్తారు. మీ పంతులుగారు కూడ వచ్చే వేళ అయింది కదా!

“అ! అ! లెట్టు, అయినా ఒక్కమారే వస్తారు.”

అన్నట్లు నుబ్బలు, ఈ మధ్య మీరు పిల్లలకోసం కోవెళ్ళు గోపురాలు యెక్కినట్లు వుంది?

వరలక్ష్మిగారు, ఒక కోవెల యేమిటి? కనిపించిన చెట్లకల్లా చుట్టూ తీరిగేననుకొండి. కాళ్ళు పీకేయిగాని ఫలితం కనబడలేదు! వాడెవడో తావేజు కడతానంటే ఆ పల్లెకూడ వెళ్ళేను.

బాగుందిగాని నుబ్బలు నేను ఒక మాట చెప్తాను విను. దండాలకి, తావేజులకి పిల్లలు పుట్టేసే ఈ ప్రయత్నాలన్నీ యెందుకు? అంతా ఆ భగవంతుని దయ, భగవంతుని వరప్రసాదం లేనిదే ఏ జీవి వుద్భవించలేదు. నేను ముగ్గురుతో మరి ఒద్దంటే మరో ముగ్గురు అవతరించేరు. కుంతీదేవికి పాండురాజువల్ల సంతానం కలుగక పోతే అయిదుగురు దేవతలని ప్రార్థించి వారివల్ల సంతాన ప్రాప్తి పొందింది. ఆవిడ మహాపతివ్రత గనుక ఆద్యశ్య మాపంలోవున్న పంచభూతాలు ఆమెకు వశమై కోరిక నెరవేర్చేయి. మనంగాని ప్రార్థిస్తే హిప్పిగాళ్ళు, ముక్కాగాళ్ళు ప్రత్యక్షం అయిపోతారు. దేనికైనా పూర్వజన్మ నుకృతం వుండాలి. లేకపోతే “పూర్వజన్మ పాపం కృతం వ్యాధి దూషేణ పీడితాః” అని అనుభవించక తప్పదు.

వరాలక్కా! యిదే బాగుంది లెద్దురు. యెందుకా పిల్లలతో కీచులాట, మీరు పడుతున్నారూ చూస్తున్నాం కదా! అవునమ్మా నుబ్బలక్కా! మావారు అలాగే అంటారు. చూడవ వరం, పొరుగింటి నుబ్బలుగారు యెంత పొడిగా వుందో మన పెరట్లో మామిడి చెట్టులాగ. మా పెరట్లో మామిడి చెట్టు పుయ్యదు కాయదు. చల్లటి గాలి మాత్రం వీస్తుంది.

“ఇన్ని కబురు చెపుతున్న వరలక్ష్మిగారు, మీరు ఆప రేషను యెందుకు చేయించుకోలేదు?”

“నిజమే! మీరు అన్న మాటగాని మా వారికి ఆప రేషను అంటే భయం. నాకు నీరసం ఆ ద్వంద్వంలో పడ్డాం.”

“అయితే మరెలాగ?”

“అలాగే.”



మన్నికకు, అహదానికీ...

పంజు టెక్స్ వారి

* మాస్టర్ * ఫాంటెక్స్

ఫైన్ బనియన్లనే వాడండి.

ఆంధ్రా మరియు, ఒరిస్సా ఏజెంట్లు:—

దుర్గా ఏజెన్సీస్, పి. బి. నెం. 84, విశాఖపట్నం-4.

“అంతే!”

“అ!”

“బాగుంది.”

“వరం తలుపు తియ్యి.”

“అదిగో మీ వారు వచ్చినట్లుంది మళ్ళీ వస్తూ వరా లక్కా.”

“ఉండమ్మా బొట్టు పెడతాను.”

గుబ్బులమ్మని సాగనంపిన వరలక్ష్మి మెల్లగా వీధి తలుపు లేసింది. తలుపురక్క తొసి లోనికి అడుగు పెడుతూ, వరం పిల్లలంతా అన్నాలుతిని పడుకున్నారా? చదువుకుంటున్నారా? అని అడిగేడు భర్త నుబ్రమణ్యం.

ఇప్పుడే పిల్లలు అన్నాలు తిని ఒకమాటు చదువుకుని పడుకున్నారు అంది భర్త జేబులోని కళ్ళ అద్దాలు తేలిలుమీద పెడుతూ వరలక్ష్మి.

అయితే నాకుకూడ అన్నం పెట్టేస్తావా అప్పుడే ఎనిమిది దాటినట్లుంది.

కాళ్ళు కడుక్కుని రండి. మీరు నేను తినేదాము అంది వరలక్ష్మి భర్తకు చెంబుతో నీళ్ళు అందిస్తూ.

“వడించేను రండి!”

“అ! వస్తున్నా.”

కందిపప్పు పచ్చడి అన్నం కలుపుకున్న నుబ్రమణ్యం ఒక్కసారి వరలక్ష్మి వైపు చూచి, వరం! నీ నుఖంలో చాలా నీరసంగా వుంది. మామూలుగా నీరసమేనా లేక ఒంటో మరేమన్నానా—

“మరేలేదు. మీకు అ సమానం అదేపని. మజ్జిగ కలుపుకోండి అంది వరలక్ష్మి చిరునవ్వుతో.

“దిసీనది ఇంపార్లెంటు ఎనాన్సు మెంట్!”

“ఏమండీ! ఆవరల యేదో మేకులో చెపుతున్న టుంది!

“పద విందాం.”

“పురజనులకు ఒక విజయి:—”

“ఈ గ్రామములో గవర్న మెంటువారి అనుపత్రిలో రేపటినుండి ఒకవారం రోజులపాటు కుటుంబనియంత్రణ శిబిరము యేర్పాటు చేయుదురు. ఈ శిబిరములో మంచి శిక్షణ పొందిన డాక్టరు వివాహితులైన స్త్రీ పురుషులకు కుటుంబ నియంత్రణ ఆపరేషన్లు చేయుదురు యిద్దరు లేక ముగ్గురు పిల్లలు కలిగిన ప్రతివాళ్ళు యీ శిబిరములో సురక్షితముగా ఆపరేషను చేయించుకొనవచ్చును. ఎటు వంటి స్రమాదమును లేదు. మా యేజంట్లు స్వయముగా మీ ఇళ్ళకు వచ్చి మా వ్యాసులో మిమ్మల్ని తీసుకుని వచ్చి, ఆపరేషన్లు అయిన తరువాత తిరిగి మిమ్మల్ని మీ యిళ్ళకు పంపుదురు. అంతేగాక ఆపరేషను కాల ములో భోజనము, మందులు అనుకృతివారే భరించెదరు. అధిక సంతానముతో బాధపడుతున్నవారు యీ సదక కాళమును వదులుకొనకండి. జైహింద్—

ఏమండీ విన్నారా! ఇప్పటికే మనకి ఆరుగురు పిల్లలు వున్నారు. వాళ్ళ జబ్బులతో చాలీచాలని జీతంతో, ఈ అప్పుల బాధతో యెంతకాలం మనం ఓపిక పట్టగలం. మీకు భయమైతే నేనే రేపువెళ్ళి ఆపరేషను చేయించు కుని వస్తాను ఏమంటారు?

బాగుండే వరం! ప్రభుత్వంవారు యిన్ని సదుపాయాలు చేస్తూ వున్న మనలాంటి వాళ్ళం వెనుకబడి వున్నాం అంటే సిగ్గుచేటు, పట్నాల్లోవున్న మునలాంటి వాళ్ళమే పకువులగా ప్రవర్తిస్తే పల్లెటూళ్ళలో వున్న వాళ్ళు కచేలుదులాగ బాధలుపడుతున్నారంటే ఆశ్చర్యం యేముంది? తప్పకుండా అలాగే చేదాం పద.

“సమయం తొమ్మిది గంటలు కావస్తుంది. యిక కొద్ది ఊణాల్లో ఆంగ్లంలో వార్తలు వింటారు”

“అప్పుడే తొమ్మిది అయింది వరం”

“మరేమిటి అనుకున్నారు.”

“ది న్యూస్ రెడ్ బై క్యామలాసింగ్!”

“వరం ఆ రేడియో ఆర్పు. పడుకుందాం.”

“పదండి.”